

er mislykkedes totalt; det er mislykkedes i den Grad, at der end ikke er rimelig Udsigt til at faa dette Lovforslag gennemført, saa at det kan ophøjes til Lov, hvilket jeg meget beklager; for det er en ret alvorlig Ulempe for den vedkommende Concessions-haver, Amtsraadet, ikke at kunne føre Sagen til Ende. Der var ærede Medlemmer, ogsaa den ærede Ordfører, der mente, at der ikke skete stor Skade ved en Udsættelse. Det for-maar jeg ikke ret at se. Efter hvad der foreligger for mig, tillagde man i Sjor, da Lovforslaget blev fremsat, fra Amtets Side det netop særlig Bøgt at faa Sagen særdig og blive særdig, saa jeg kan ikke være enig dert. Men naar Tingene ikke kunne enes, saa kan Lovforslaget ikke gennemføres. Jeg skal ikke udtale mig om Realiteter, da det vil erindres, at jeg flere Gange har angivet min Stilling, og det er den, at hvis man teknisk sit, hvad det var muligt at nøjes med, saa maatte Tingene økonomisk se at enes om Lovforslaget, hvilket som sagt rimeligvis ikke vil lykkes. Det, man nu kan gøre, er at anlægge Viborg—Aalestrup Banen ind til den sidste Station Nord for Viborg. Der vil saa komme til at mangle et Stykke paa $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ Mil, alt efter som man vil vælge den ene eller den anden af de Linier, der kunne være Tale om. Den Linie, som fører ind til den nuværende Station, vil være lidt kortere — $1\frac{1}{4}$ Mil; de tre Anlægsstykker, som der vil blive Tale om, hvis man flytter Stationen op nordvest for Byen, ville tilsammen være $1\frac{1}{2}$ Mil omtrent — det er Cirka-Tal alt sammen. Det er altsaa ingenlunde noget ubetydeligt Arbejde, der vil saa tilbage at udføre, og jeg tror ikke, Udsættelsen kan ske uden at skade Banen. Det maa ganske henstilles til Tingene, hvorledes de ville vedtage Forslaget.

Det, jeg endnu kun har at udtale, er, at den ærede Ordfører har ganske Ret i, at naar Tingenes Beslutninger i denne Sag ikke blive samstemmende, kan Ministeren intet foretage i Retning af Byggeføretagender paa den nuværende Station og endnu mindre paa den ny Station. Sagen bliver altsaa liggende, der bliver intet gjort. Viborg—Aalestrup Banen kan fuldføres indtil den sidste Station nær Viborg, og der er da en Afstand fra Viborg af rimeligvis 8—10,000 Alen ad Landevejen. Om man saa kan delvis optage Dritten paa det Stykke, det er jo et Spørgsmaal, der maa komme under nærmere Overvejelse; det skal jeg ikke tyre mig om. Men at man ved at faa dette Lovforslag vedtaget i forstellig Stikfælle i de to Ting kommer til ingen Ordning, altsaa kommer til et utilfredsful-

lende Resultat, antager jeg dog, de fleste ville være enige med mig i.

Da ikke flere begærede Ordet, var For-handlingen sluttet.

Den første Indstilling af Breinholt, Jacobsen, Madsen—Mogdal, Moltke, P. Pedersen, Redtz—Thott, Steel, T. Danneberg, Samsøe, Dressing, Scharling og Buxt.

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov om en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg.

Indenrigsministeren bemyndiges til at foretage en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg. Af Statskassen kan i dette Øjemed udredes et Beløb af 200,000 Kr. foruden de fornødne Summer til Dækning af Udgifterne; ved Grunderhvervelsen, paa hvilken Bestemmelserne i Lov Nr. 57 af 12te April 1889 §§ 1 og 2 komme til Anvendelse.

Beløbet stilles til Raadighed i Finans-aaret 1891—92.

Den anden Indstilling af S. Jensen, Klein, Lütichan, A. Nielsen, H. Nielsen, Nyholm, S. Pedersen, Rasmussen, C. Ravn, Svendsen og Tauber.

Lovforslaget vedtages i den Stikfælle, hvori det blev vedtaget af Folketinget ved eneefte Behandling den 14de Marts 1892, kun med den Ændring, at der sættes 2det Stykke i Stedet for „630,000 Kr.“ sættes: „505,000 Kr.“

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges med 61 Stemmer mod 9.

Formanden (Høgsbro): Der vil nu blive givet Landstingets Formænd Underretning herom.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Enefte Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning;